

delse på finansloven. Det synes vi faktisk var brandærgeligt, for vi havde en række forslag til klare forbedringer i forhold til det, regeringen havde spillet ud med.

Jeg vil gerne give nogle eksempler på konkrete områder, hvor Dansk Folkeparti har foreslået her i efteråret nogle forandringer i forhold til regeringens udspil – også i forhold til det, der nu er blevet et resultat – som markant ville have forbedret de pågældende områder.

Det første område er naturligvis boligstøtten, hvor regeringen spillede ud med et gedigent spareforslag, ikke bare et reformforslag, som ville medføre store besparelser på boligstøtten over en 5-års-periode, men i sandhed også et forslag, som ville medføre besparelser over for dem med de laveste indkomster i landet.

Vi gik positivt ind i drøftelsen med det udgangspunkt, at vi ikke ville afvise behovet for en reform på boligstøtteområdet, men at vi totalt ville afvise en reform, som indebar, at man sparede boligstøtten for dem med de laveste indkomster. Det er klart, at det ville medføre ændringer i forhold til den bundgrænse, man havde lagt ind i forslaget. Vi fik bekræftet, at det teknisk sagtens kunne lade sig gøre, men at det altså var politiske forhindringer, der medførte, at det ikke er blevet anderledes, end at der nu altså er store besparelser over for de personer med de laveste indtægter i det her land.

Et andet område, som vi forsøgte at få indflydelse på, og som også ville have medført et klart bedre forslag her ved endemålet end det, der nu ligger på bordet, er selvfølgelig inden for medicinordningen. Igen her gik vi ind i diskussionen med udgangspunktet, at vi ville godt se på en omlægning af medicintilskuddet på den måde at forstå, at dem med det højeste medicinforbrug også procentuelt skulle have den højeste støtte, men vi ville ikke gå ind i diskussionen med det udgangspunkt, at der skulle ske egentlige besparelser på medicin til syge mennesker i Danmark, men således at den besparelse, som regeringen havde fundet frem til, enten skulle føres tilbage til området selv eller bruges andre steder i sundhedssektoren.

Hvis der var lavet en aftale med Dansk Folkeparti på det her område, er der ingen tvivl om, at den havde set anderledes ud end det endelige resultat, der nu er tilfældet, og at man ikke havde brugt medicinordningen til at spare over for syge mennesker i landet.

I øvrigt er medicinområdet et af eksemplerne på, at mange ting i finanslovsforliget, som vi skal stemme om her senere i dag, ikke har været ordentligt forberedt. Medicinområdet er et af de mange eksempler, der jo er, hvor man så sent som her i dag har lavet ændringer i forliget, ændringer selvfølgelig, som Dansk Folkeparti bifalder, men stadig væk ændringer, som medfører, at der altså er en samlet besparelse på medicinområdet på lige knap 300 mio. kr.

Når vi samtidig ved, at kulturministeren nævner, at den finanslov, der bliver vedtaget, er den bedste finanslov på kulturområdet i årevis, så kan vi jo klart se regeringens prioritering: øgede midler til kulturområdet, færre midler til de syge, der har behov for medicin. Det er ikke en prioritering, vi i Dansk Folkeparti støtter, og vi forsøgte at få en anderledes prioritering ind i diskussionen.

Et tredje område, jeg konkret vil nævne, hvor vi gerne havde set, at resultatet var blevet markant anderledes, er naturligvis det forslag, der blev stillet om fjernelse af skattekompensationen til pensionister i kommuner med meget høj skat. Det er et forslag, som medfører besparelser i størrelsesordenen 175 mio. kr., besparelser, som alene rammer pensionisterne, et forslag, som er utrolig asocialt i vores øjne, og et forslag, som er helt uden baggrund i nogen saglig hensyntagen til folk, der faktisk har behov for disse penge.

Vi foreslog naturligvis den besparelse taget af bordet, men vi kan se i resultatet, at det jo er en del af det, der nu bliver vedtaget senere på dagen.

Der er nogle områder, jeg gerne vil nævne også, som ikke i så høj grad har været en del af diskussionen, men hvor det er vigtigt for os i Dansk Folkeparti at få markeret vores principielle holdning, og det ene er selvfølgelig omkring Den Sociale Pensionsfond, hvor vi nu ser det fuldendte attentat mod ordningen.

Den Sociale Pensionsfond, der er opbygget på ekstraordinære indbetalinger, har haft et meget, meget afklaret formål med hensyn til, hvad pengene efterfølgende skulle bruges til, men vi har set regeringen i de sidste fire år malke Den Sociale Pensionsfond ved gennem en tekstanmærkning på finansloven at overføre flere penge til statens budget end det, lovgrundlaget for Den Sociale Pensionsfond har givet mulighed for. På den måde tømmer man grundkapitalen i Den Sociale Pensionsfond og overfører midlerne til allerede eksisterende om-